

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Pere Guixà a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/pere-guixa> >

Pere Guixà

N'han dit...

Les narracions d'*Àlies Barcelona*, el nou recull de Pere Guixà (Barcelona, 1973), estableixen una relació admirable amb les del seu anterior llibre, *El silenci de l'autodidacte* (1999). En són una prolongació lògica i una amplificació de les virtuts, tant pel que fa a l'estil com a les intencions literàries, però a més signifiquen un pas enllà en una manera de narrar definitivament personal. Desconeixem si les històries de tots dos llibres han estat escrites amb gaire distància en el temps, o si són pràcticament coetànies, però tot fa pensar que les d'aquest nou llibre neixen precisament d'un impuls narratiu que és conseqüència del que va il·luminar les anteriors. Un cop més, la temàtica de les narracions denota una llibertat extrema: la recreació dels últims dies de l'escriptor noucentista Eudald Duran Reynals pot cohabitar sense problemes amb l'abstracció sintètica d'una narració com "El paravent", que s'aprova a la dissolució d'un Beckett. El deliri amb què els joves catòlics de l'esplèndida "Devoció" afronten la mort d'una amiga (amb retall de Dreiser inclòs) es complementa amb l'estupor vital de l'arquitecte a "Zona d'espera".

Aquesta exuberància temàtica troba la preciosa unitat, d'una banda, en l'estil, en l'agilitat amb què llisca la prosa de Guixà, gens afectada ni tampoc trivial. L'altre element essencial d'aquestes narracions és la lluita constant entre la buidor i la felicitat, un combat en què poden perdre tots dos contrincants, tal com succeïa a la pel·lícula de Todd Solonz.

Jordi Puntí, "Happiness", *El País*, *Quadern* (15/03/2001).

Amb els onze contes reunits a *L'embolic del món*, sense abandonar les dues estratègies narratives que conduïen la línia dels contes dels dos llibres anteriors -l'ús sistemàtic de l'el·lipsi i el disseny mil·limètric de cada escena-, més enllà de la travessia rutinària pels territoris explorats, [Guixà] amplia, desenrotlla i enriqueix el que ja es pot anomenar *l'univers Guixà*. Són uns contes on hi ha un batec de vida realíssima, però el misteri l'encercla fins a fer-lo desconegut, fins a transformar-lo en un absurd o un ordre vacu gràcies al do de l'art: els temps es mesclen, el somni i el deliri conviuen amb la vida normal, les situacions més absurdes són encara més absurdes perquè pertanyen a la naturalesa real del món i, enmig dels plecs recòndits de les frases altivament belles, al fons amenaçador del que no es diu, hi ressonen crits d'auxili i silencis tortuosos, entre la densitat d'una solitud hermètica i la destrucció de qualsevol esperança, entre l'angoixa i el desvari. Són uns contes, en fi, on s'insinuen els símbols i els arquetips que ajuden a comprendre la realitat d'una manera més sintètica i més nítida, però també s'hi escolten unes lliçons de caràcter moral, uns missatges de saviesa o uns instants de reflexió suprema.

[...] Un dels principis de l'escriptura de Pere Guixà: tots els contes finalitzen amb una suspensió argumental que va més enllà de l'anhel d'ambigüitat de les conclusions obertes. [...] L'altre principi que regeix la forma dels contes de Guixà hauria de fer referència a la fragilitat conscient de la trama anecdòtica, al poc valor que es concedeix a l'ordre cronològic, al canvi de rumb que adquireix sobtadament la línia del relat. [...]

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Pere Guixà a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/pere-guixa> >

Pere Guixà és un escriptor que no s'assembla a ningú, un *irregular* que s'escapa de qualsevol classificació i que no permet que se'l col·loqui en cap casella fixa, però cada pàgina seva se'ns presenta ja com a inconfusible, amb una manera de fer pròpia i intransferible, aprofundint l'espai de la seva veritat -encarant-se al misteri, a l'enigma, a la inquietud de l'embolic del món-, i el lector se sent gratificat d'una manera extraordinària.

Ponç Puigdevall, "La immaduresa del món", *El País, Quadern* (10/10/2002).

Pertanyent a la nòmina de nous valors heterodoxos descoberts per Quaderns Crema -al costat de Maurici Pla, Martí Rosselló, Pasqual Farràs o [Julià de Jòdar](#)-, [Guixà] és un escriptor d'estil elegant i univers personalíssim que defuig qualsevol etiqueta còmoda. Els seus contes parteixen sovint d'imatges oníriques i es fonamenten en la suggestió inquietant, el desconcert permanent. Els protagonistes són en molts casos nens, adolescents o joves que projecten la seva mirada insegura damunt un seguit de situacions incomprensibles i, amb freqüència, subtilment terrorífiques. [...] Veritables acumulacions d'idees, els contes de Pere Guixà aconseguen inquietar i crear un ambient de misteri permanent que no s'esvaeix, sinó que s'accentua, en els subtils desenllaços.

Josep M. Ripoll, "Tria personal", *Serra d'Or*, núm. 518 (febrer 2003).

Guixà posseeix una sinceritat literària fonamental i una personalitat artística definida. Ens trobem davant d'allò que se sol anomenar un autor dotat d'un univers propi i amb una voluntat d'estil bastant consolidada. I aquestes qualitats es completen amb una capacitat d'observació desprietada, tot i que sensible, instrumentalitzada amb un llenguatge d'alta precisió. Gens d'afectació, d'altra banda. No és un d'aquests virtuoses del detall, sinó que sap destriar-ne els necessaris, lliscar per sobre d'allò accessori, que no ve a tomb -per a la narració, és clar- i esmunyir-s'hi. On? Rere un tel discret -l'espai predilecte dels autors sincers-, amb no massa ínfules, les justes per sobreviure entre els llops.

[...] Tot i que l'autor reconeix la influència de Kafka, Borges, Cortázar, [Calders](#) o [Monzó](#), la seua manera d'enfrontar el conte té poc a veure amb aquests referents. I és que, si abans parlàvem de finals oberts, el que realment distingeix la manera de fer de Guixà són els inicis poc convencionals de les narracions. Ell irromp en la vida dels personatges en el moment que li sembla més adequat. D'ells i de les seues vides en sabem ben poc. Ni falta que ens fa. I de la mateixa manera que entrem en el món dels herois de Guixà, n'eixim: quan l'autor així ho vol i de puntelletes, sense fer massa soroll, no siga cas que els destorbem, aquests "superherois de barri".

[...] Atent i respectuós amb el llegat dels seus predecessors, Guixà és un d'aquells escriptors que s'imbueix primer de les regles per atrevir-se, després, a subvertir-les.

Alícia Toledo, "La insistència del tres", *Caràcters*, núm. 23 (abril 2003).

Amb *Topolino*, [Guixà] convida la humanitat lectora feta i dreta a recuperar l'estat d'indeterminació i d'estranyesa davant d'aquelles situacions que per hàbit es donen per faves comptades. [...] Als seus 11 contes passen coses sobre les quals es llancen hipòtesis que, tot i que no en sabem la conclusió, fan paisatge: tenen pes i volum, obren interrogants que no es tanquen. Tot seguit, en compensació, el narrador deixa anar certes palmàries, ben classificades. El conjunt de personatges apareix llavors constituint un gènere, una categoria vital. El protagonista s'hi contraposa, com a observador que no participa dels fenòmens, dels projectes socials (hi manté distàncies), que no s'apropia els espais sempre inclements.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Pere Guixà a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/pere-guixa> >

Estanislau Vidal-Folch, "Interrogants sense tancar", *El Periódico, Llibres* (febrer 2004).

Delirants, algunes d'aquestes històries [de *Topolino*] -que semblen escrites sota els efectes d'efluvis al·lucinògens- flirtegen amb el surrealisme. Tant és així que llegir-les s'assembla a un somni, a un estat inconscient entre la realitat i l'imaginari, com ocorre en "Gínjol i Belluguet" -en què la barreja de personatges i situacions quotidianes i palpables amb dos éssers que semblen sortits d'un circ o d'una fira remota hi aporta misteri, alhora que demana misericòrdia al lector-, o en "Vicunya", un relat que transforma una sessió innocent de *babysitter* d'una adolescent en un conte de gènere negre, ple d'ingredients que el fan tendir a l'erotisme. Aquesta genialitat de Guixà es fa encara més palpable, però, en els seus personatges, unes veus que semblen pregar que algú les allibere del món trist, gris i míser on viuen empresonades. És el cas d'"Interrail", "Des de l'angle", "El Creuer", "Els sopars d'empresa", "La vida amb Dúkula" o "De retorn a Londres".

Lourdes Toledo, "Galeria delirant de personatges", *Caràcters*, núm. 29 (octubre 2004).

En tots els contes que aquí [*No pots no sentir-ho*] es poden llegir hi ha l'evidència inqüestionable de la vida quotidiana. Els seus protagonistes són estudiants de cinematografia, parelles de vacances, estiujants a Barcelona, treballadors d'un hotel, aficionats al futbol, els convidats d'un casament: són gent normal que viuen avatars i aventures normals i que tenen uns sentiments i uns desitjos del tot acordats amb la normalitat, però el que s'imposa de seguida en començar la lectura és alguna mena d'anomalia inconcretament amenaçadora, com si el punt de vista creat per la veu narradora de Guixà es decantés sempre pel deliri contingut i acceptat, pel desvari intuït i ocult en algun lloc impensable, per la solitud inconscient d'uns personatges sotmesos a una rutina perillosa, per la densa tortuositat d'un silenci maligne, tot perfectament representat per una prosa altiva i exacta, pel so anguniós d'un temps verbal en present, per la voluntat de presentar la majoria de personatges amb unes senzilles inicials kafkianes, pels canvis de direcció en el fil del relat, com si els fets cedissin als capricis d'un itinerari erràtic i es perdessin en algun forat fosc segons els dissenys d'una causalitat preestablerta i indesxifrable.

[...] El que explora Guixà és la introducció d'una mirada distant sobre els fets més trivials per concedir-los el component inquietant de l'estranyesa, per contemplar el moviment de la vida de cada dia com si mirés el funcionament d'algun òrgan envaït per alguna malaltia indefinida i sense nom. El resultat és un volum inabastable, que provoca una sensació de desassossec d'alt calibre, que proporciona una dosi immensa de plaer estètic, felicitat intel·ligent i que espanta tant com la por que neix després d'un dia de festa.

Ponç Puigdevall, "La mirada estranya", *El País, Quadern* (11/01/2007).

Els relats que conformen *No pots no sentir-ho* -amb l'excepció de "Clan a banda"- es mouen en escenaris i situacions quotidians, per bé que s'hi escolen components estranys, inquietants o irrealment [...]. que esborren les línies divisòries entre fantasia i realitat, però sempre ho fan sense estridències, sense violentar la versemblança. Aquestes distorsions narratives enlloc d'esgarrar la narració i fer-la esclatar en jocs d'efecte sorprenents, més aviat s'integren com en sordina en la narració i vénen a formar part com un element més i inevitable de l'evolució de les coses.

Col·locats en el món actual, sovint en espais urbans, entre la Barcelona nocturna i turística i la Barcelona asèptica dels nous barris, els personatges de *No pots no sentir-ho*, que mostren dificultats per comunicar-se, es veuen impel·lits per circumstàncies externes a sortir del seu món i interessar-se per allò que li ve de fora o simplement es troben embolicats en fets que no controlen. [...] Ara bé,

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Pere Guixà a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/pere-guixa> >

aquests personatges encara que actuen com a individus encuriosits en un primer moment, després semblen poc decidits i, fins i tot, sovint esdevenen passius, ja que no reaccionen davant fets estranys i solen deixar-se dur pels esdeveniments. [...] Molts personatges actuen sense esma ni espenta i no tenen cap capacitat per reaccionar ni per prendre cap resolució per actuar amb claredat d'idees i fermesa.

Miquel Ferrandis, "Estranyesa en allò quotidià", *Caràcters*, núm. 39 (abril 2007).

Biobibliografia

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Guix%C3%A0+Pere+1973&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Guix%C3%A0+Pere&sortdropdown=-&searchscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SGuix%C3%A0+Pere|Orightresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Guix%C3%A0%20Pere&sc=1&ln=ca>

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Guix%C3%A0%2C+Pere&f=keyword&action_search=Cerca&c=T races+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autor

Crítica

 WEB: L'autor al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Biografia, enllaços i transcripció d'articles sobre Pere Guixà.

http://www.ducros.cat/corpus/index.php?command=show_news&news_id=1119

Comentaris

 PDF: "Estranys sentiments"

Article de Xavier Gual sobre el cinquè recull de relats de Pere Guixà. A *l'Avui* (18/01/07).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av07049.pdf>

 WEB: "Misteris en la quotidianitat"

Quaderns Crema publica *No pots no sentir-ho*. A *Vilaweb* (20/12/2006).

http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=2200542

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Pere Guixà a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/pere-guixa> >

WEB: "El zoom narratiu de Pere Guixà"

Jordi Llavina comenta *No pots sentir-ho*.

<http://www.elmundo.es/papel/2006/12/29/catalunya/2066387.html>

WEB: "El cuento me sirve para transitar de lo real a lo fantástico"

Sergi Dòria parla amb Pere Guixà, a l'*ABC* (20/12/2006).

http://www.abc.es/hemeroteca/historico-20-12-2006/abc/Catalunya/pere-guix%C3%A0-el-cuento-me-sirve-para-transitar-de-lo-real-a-lo-fantastico_153533937494.html